

და ქველ-მოქმედებას ჩვენთან არა თხოულობენ. ძნელი წარმოსადგენია ისეთი ოჯახი, რომელსაც არაფერს უღელავს არა ჰქონდეს განზრახული, წვრილმანისა მიხედვით. საჭიროა მხოლოდ ის, რაც სასიყვარულო აქვს, სწორედ დღეს იყიდოს და ამასთან სწორედ იმ ვაჭრებთან, რომელნიც სიაში არიან აღნიშნულნი. აი, ეს არის საჭირო მხოლოდ და ამ მცირედით წერა-კითხვის საზოგადოებას რამდენსავე ათას მანეთს შეგებნენ.

ნუ თუ იმდენად უნუგეშო მდგომარეობაში ვართ, იმდენად მოუძღვრებით, რომ ასეთ უბრალო რაზმის გაკეთებასაც ვეღარ მოვახერხებთ?

ნ ა რ კ ვ ე ვ ი

(გერმანულ-გაეროებისა)

არა სცხრება მენიკოვი. რუსეთის „სხნო“ გატაცებული, დღე და ღამე იმის ფიქრშია, რომ გამოცდების ახალ-ახალი საშუალება გვეყენის „გაბედნიერებლად“. სახელმწიფო სათათბიროს ეხება და შენიშნავს—სათათბირო სალაყბოა, სადაც თავი მოუყრია უსაქმო ხალხსა. ქვეყნის დამწვინება საჭიროა; ავაჯიკება, ქურდობა საშინელ სენად არის გადამქველავი, დეპუტატები კი პიროვნების თავისუფლებაზე ლაპარაკობენო.

მენიკოვი სწერს: ერთმა პროფესორმა მითხრა, ჩვენი მემარცხენი ესპარაგვიან მოხსნან სამხედრო და განსაკუთრებული წესები; ფიქრობდა პიროვნების ხელუხლებლობაზე. მაგრამ ჩვენ, მცხოვრებთ, სახლიდან გამოვსვლია გვეშინიან. ავაჯიკები ეცემიან მატარებლებს, სკარცავენ სოფლად, ქალაქად, ქვეყნად მთელს ოჯახებს და სხვა. ხალხის დამწვინება, აი რა არის საჭირო და მოაგრობა ამაზე ფიქრობსო.

დიად, დამწვინებაზე არა ერთხელ ულაპარაკიანთ. ვიცით რასაც ნიშნავს დამწვინება. 1906 წლიდან ყოველწლიურ საშუალება იმხარეს „დასამწვინებლად“. სიკვდილით დასჯა, დამსჯელი რაზმები, გადასახლება, ციხეები ჩვეულებრივ მოვლენად გადაიქცა. დღემდე იმ აზრის ვიყავით, რომ ყოველივე საშუალება იმხარეს, რაც კი ბიუროკრატის გონება მახვილობს შეეძლო მოეგონებინა, სცადეს ყველაფერი. ასე ვფიქრობდით დღემდე, მაგრამ შეცდილარ.

ვართ. ერთი საშუალება კიდევ მოიგონეს: ხორკის გვემა. აი, რასა სწერს მენიკოვი:

თუ არა მამკმდებს (გაფხენა არა აქვს) ხანგრძლივად, წამება, საპყრობილო, გადამსახლება, — დამწვინებით ფიზიკურ დაზავას (გაფხენა). ეს საშუალება ნაკლებად სახიფათოა, ვიდრე ხანგრძლივად, მაგრამ ნაშედეგო ვი არის. სახველი სახკვედელი იქნება, იყოს საგანმანათლებლო და სამაგისტრო.

ასეთმა ხალხმა მომწვინებელი იცის. როგორც მოდის, ისე სცვლიან სახველის ფორმებს. იმათ ეხლა ხორციო გვემა ანტრეგსით—ცემა და ნაცემის წიგნი-კივლი უფრო მოგონანს გულს. კაცის დაზარაობას ხშირად საკუთარის თვლით ვერა ხედავენ.

„ნოვოე გრემის“ პუბლიცისტი მუდამ ავაჯიკებსა და ქურდებზე ლაპარაკობს, მაგრამ ყოველთვის სულს, როდესაც მოხელეები ავაჯიკობენ. „რეჩი“ ეხება დღემდამდე მდგომარეობას, იგონებს საიდუმლო პოლიციის უფროსის ასლანოვის საგმირო საქმეებს კიევში. ბიუროკრატია ბერესა ჰალავს თავის აგენტების მიერ ჩადენილ ბოროტ-მოქმედებას, ოფიციალურად უარს პოულობს, მაგრამ ამ ბოროტ-მოქმედების კულისს დაფარავს მაინც ვერ ახერხებს. ასლანოვები კიევში მოქმედებდნენ, დიდ-ხანს თარეზობდნენ, მათ ხელს აფარებდნენ, მაგრამ ბოლოს იძულებულნი გახდნენ სამართალში მიეცათ ასლანოვი. „რეჩი“ სწერს: ასლანოვი სამართალში მიხვეს. საქმის გარეგნულ დროს გამოდგება სამიწი ნელა ნელა ბოროტ-მოქმედებისა და სახამართლომ ასლანოვი არ დაინდო. ამის შემდეგ ვეფხვან, რომ ბოლო მღვანედმა ბოროტ-მოქმედებებს, მაგრამ რაზა ვეფხვან. ხანამ ასლანოვის განაჩენი ძალაში შევიდოდა, ასლანოვის მოადგილეს სამიწი ბოროტ-მოქმედებანი გამოეძვანდა.

კიდევ მექრთამებო, ქურდებისა და მძრკველთა ბრბოს დფარვა ქრთმების ალებით. ეს ჩვეულებრივი მოვლენაა არა მარტო კიევში, არამედ სხვაგანაც.

„რეჩი“ ითვალისწინებს დღევანდელ მდგომარეობას და დასკვნას: თუ ეხლა, მთელმადვე გნებავთ, დაუქმებულ ჩინოვანთა, მთავრთა არა ხედავდნენ ბოლო მოვლენას თვითნებობა, ეს არა იმით, რომ არ ეხმადნენ, თუ სახელმწიფოებრივად რა სამიწი ბოროტებებს აფარებდნენ, არა, არამედ იმით, რომ თვითნებამ ამ საფუძველზე ამერებს სახელმწიფოს მართვა-გამგეობას.

დ ე კ ა მ ე ბ ი

მეტრ. დეკემბრის საგანმანათლებლო 22 ოქტომბერი

ს ა პ რ ა კ ს ი

ლონდონი. „ტაიმსი“ სწერს: რუსეთის მთავრობამ სპარსეთის საქმეებში ისეთი კეთილსინდისიერება გამოიჩინა, რომ ყოველი ინგლისელი მოვალე კეთილსინდისით უყურებდეს რუსეთის მთავრობის მოქმედებას არდემალში მცხოვრებ რუს ქვეშევრდომების დაცვის საქმეში.

თეირანი. პოლიციისტიერმა ეფჩემამ არდემალისკენ გალაშქრა.

მ ი წ ი ს - ძ რ ა .

რეჯიო-დე-კალაბრია. საღამოს 4 საათსა და 25 წუთზე ძლიერი მიწის-ძვრა იყო.

ბ ა რ მ ლ ა მ ა რ კ ა ნ ლ უ ზ ფ ლ ე მ ა .

ბ ი ს თ ი მ ს .

ვენა. იმპერატორმა დამატკიცა ქვემო და ზემო ავსტრიის, ზალცბურგის და ფორალბერგის ლანდტაგების კანონ-პროექტები ენების შესახებ.

ვენა. ჩეხი სახალხო საბჭომ (ამ საბჭოში შედიან სეიმის და რეისტრაციის დეპუტატები) იმპერატორს დეპუტატებს გაუგზავნა და ჩეხელ ხალხის სახელით სთხოვა, ნუ დამატკიცებთ ქვემო და ზემო ავსტრიის, ზალცბურგის და ფორალბერგის ლანდტაგების კანონ-პროექტებს ენების შესახებ, რადგან ეს კანონ-პროექტები შეურაცხყოფას აყენებენ ჩეხელ ხალხს და ეროვნულ ბრძოლას აღიერიებენ. გერმანული პრესისა აღტაცებით ეგებება ამ კანონ-პროექტების დამტკიცებას.

ვენა. „ნეიე-ფრეიე პრესე“ სწერს: თუ იმპერატორმა დამატკიცა ლანდტაგების კანონ-პროექტები ენების შესახებ, აქედან იმის დასკვნა შეგვიძლიან გამოვიყენოთ, რომ იმპერატორმა არ ეთანხმება ჩეხელ ხალხს და მის მეთაურების აზრსაო.

ს ა ზ ზ ზ ზ ზ .

ადლის-აბება. აბესინიის იმპერატორი სიკვდილის პირასაა.

ლონდონი. ლონდონში და პარიზში იქცეოდა დამთავრდა მუნიციპალიტეტის არჩევნები. სოციალ-დემოკრატები ყველგან დარჩნენ. გარდა ამისა, დამატკიცდა რუსეთ-ინგლისის ახალ საზოგადოებრივ პროექტები. საზოგადოებას ათი მილიონი მანეთი ძირითადი თანხა ექნება საზოგადოებას მიზნად ექნება

რუსეთის სახელმწიფოს და ქალაქების თვითმართვლობების სესხების განაღდება და სხვა.

ნიუ-იორკი. დამთავრდა მუნიციპალიტეტის არჩევნები. პარტია „ტამანი-გოლი“ საშინლად დამარცხდა.

ადლის-აბება. სკა და სხვა თემების მეთაურების თანდასწრებით წიკითხეს აბესის ის მმარტორ მე-ნელოვის პროკლამაცია. პროკლამაციაში, სხვათა შორის, სწერია: ჩემსა და ხალხს შუა თანხმობა არ სუფევდა და ამან დასცა აბესიის სიძლიერე, ამიტომ ჩემ ქვეშევრდომებს წინადადებას ვაძლეო ერთგულად გამსახურან ჩემ მერ დანიშნულ მემკვიდრეს—ლიჯასუსს და სხვა რომელიმე მემკვიდრეს მხარი არ დაუჭირონო. მენელოვის მემკვიდრის ოპიკუნად დანიშნა რას-ატესამა.

რ უ ს მ თ ი

არხანგელსკი. ვერკოლის მონასტერში მოკლეს მღვდელ-მონაზონი ტიონი, 67 წლისა. ტიონის მოკვლას აბრალებენ ბერ-დაკონს დოსიფოსს.

ოსტროგოვსკი. ხარკოვის სამართლო პალატამ განიხილა 7 გლეხის საქმე. მათ ბრალდებულთა სოციალისტ-რევოლუციონერის პარტიის წევრობა და 1907 წელს მღვდლის სახლის აფეთქება. სასამართლომ გადაწყვიტა: ერთს ექვსი წლით კატორგა, ერთს გადასახლება, ორს სხვა და სხვა ვადით გადასახლება, სამი გაამართლა.

ვოლოკ. სოფელ კაპლინიში ხოლერა გავრცელდა. ერთი კვირის განმავლობაში ავად გახდა 13, გარდაიცვალა 4 კაცი. მიღებულია ხოლერის საწინააღმდეგო ზომები.

სიმფეროპოლი. სოფელ ტოხტიკალში (ილიტის მაზრაში) ხოლერა გავრცელდა. ავად გახდა ერთი კაცი, რომელიც უკვე გარდაიცვალა.

ახალი აზგაპი

მ დ ა ლ ი ს ი

ექიმების დანიშვნა. როგორც „კავ.“ გადმოგვცემს, ქალაქის გამგეობას არაპანცის სახელობის საავადმყოფოში უკვე დაუნიშნა ექიმები. უფროსი ექიმი ჯერ არ დანიშნა, ხოლოდ ზედამხედველობაში დანიშნა სასანიტარო ინსპექტორის სტეფანოვისთვის (ესეც თხოუ-

ლობა უფროსი ექიმის ადგილს და ალბად დროებით ზედამხედველობა მიანდეს და მერე უფროსად დანიშნავენ), უფროსი თერაპევტად დანიშნეს ბაქოელი ექიმი არუთინოვი, ხოლო უფროსი ქირურგად—ექიმი ვიქტოროვი (გვინი საბჭოს წევრია).

იარაღის საწყობი კახეთში. კახეთის მეფენახეთა ერთმა ჯგუფმა სთხოვა კავკ. სასოფლო-სამეურნეო საზოგადოებას, დაარსოს ამ უკანასკნელმა კახეთში საჭირო იარაღის საწყობი. საქმე ისე უნდა მოეწყოს, რომ მეფენახეთ შეეძლოთ ფულის ნაწილ-ნაწილად გადახდა.

წვრილი კრედიტი სოფლად. წვრილ კრედიტის ინსპექტორი ატყაბინებს კავკ. სამეურნეო საზოგადოების საბჭოს, რომ 1909 წელს ერევნის გუბერნიაში მოქმედებს 12 წვრილი საკრედიტო დაწესებულება. ამას გარდა წლის განმავლობაში წვრილ კრედიტისთვის ფული ითხოვა 34 სოფელმა. კრედიტი გაესხნა და მოქმედება დაიწყო ერთმა, ხოლო ხუთ საზოგადოებას კრედიტს გატანის უფლება მიეცა. ყარსის ოლქში მოქმედებს 1 და განჯის გუბერნიაში 2 საკრედიტო დაწესებულება. განჯის გუბერნიაში ამ დაწესებულების დასაარსებლად კრედიტი ითხოვა 2, ხოლო ყარსის ოლქში 7 სოფელმა, მაგრამ არც ერთს ჯერ ფული არ მიეცემაო.

ქართული ენის მასწავლებელი. ტფ. ქართულ გიმნაზიაში ქართული ენის მასწავლებლად, ნაცვლად გარდაცვლილ გრიგოლ ვოლსკისა, უროებით დანიშნა პეტრე მირიანაშვილი.

სამარხის კასხა ხუთი წელიწადის, რაც ტფ. ფოსტატელეგრაფის მოხელეებმა დააარსეს სამარხის კასხა. ამ ხნის განმავლობაში კასხის თავის წევრების ქარიზ-ობლებისთვის მიუცა 4665 მანეთი და 29 კაცი. გარდაცვლულთა ოჯახს ეძლევა 330 მანეთი.

სემინარიის ინსპექტორი. ტფ. სასულიერო სემინარიის ინსპექტორი ბერ-მონაზონი ფილიპე გადაეწილი იქნა ამავე თანამდებობაზე მთავარის სემინარიაში, ხოლო იმის ადგილს დანიშნა მისკის სემინარიის მასწავლებელი იაკუბოვიჩი.

მანაბლიშვილის მოხსენება. დღეს, კარაქში წახალისებ, ტფ. ქალაქის სასამართლოს სსდგომში მოხდებოდა მანაბლიშვილის მოხსენება. კრება, სხვათა შორის, მოისმენს ა. მანაბლიშვილის მოხსენებას ბნ-ლისტის მიერ რეფერატის გამო „დანაშაული, როგორც სოციალური-პატაროგური მოვლენა“.

კავკ. ს.ს.სამეურნეო საზოგადოება. დღესთვის დანიშნულ საზოგადო კრება კავკ. სასოფლო-სამეურნეო საზოგადოებისა. კრებამ უნდა აირჩიოს ახალი წევრები, განიხილოს მოხსენება საბჭოსი ტფ. საბალონო სასწავლებელში მასწავლებელთა შტატის შეცვლის შესახებ და სხვა. კრება აირჩევს აგრეთვე საბალონო სკოლის გამგეს, გამგის კანდიდატად ასახელდნენ ცხლანდელ ფაქტორ გამგის სკოლისას ბნ-მელისა. ამავე სხდომაზე მოისმენენ იგ. ს. ჯაბაბაძის მოხსენებას თვისის ახალ სისტემის შესახებ.

პოლიტიკური საქმე. ამ დღეებში ტფ. სამისამართლო პალატის სესიამ განიხილა ქუთაისში საქმე სტენდერტის პავლი ჯვარამიშვილი, სა, რომელსაც პარალელურად ს.დ. პარტიაში მონაწილეობა და მთავრობის საწინააღმდეგო მოქმედება. პალატამ ჯვარამიშვილის ციხეში გადასახლება მიუსაჯა.

ლექციები. კვირას, 27 ოქტომბერს, ზეზაბაშვილის სახალხო საბჭოში გაიმართება სამი ლექცია. პირველად ლექციას წიკითხავს ბნ-ი შანსარაოვი: „დასავლეთი ევროპის გავლენა რუსეთის საზოგადოებრივ მოძრაობაზე ალექსი მიხეილის ძის მეფობის დროს“; მეორე ლექციას წიკითხავს გ. ბ. გვაზავა: „შედეგის საერობო დაწესებულებების შესახებ თათბირისა“. ამავე თემაზე ლექციას წიკითხავს შალვა ელიაძე.

მეურნეთა კრება. კვირას, 27 ოქტომბერს, მოხდება შეერთებული სხდომა ქუთაისის სასოფლო-სამეურნეო საზოგადოების საბჭოსი და მეურნეთა კრების მომწყობ ბიუროსი. შეერთებულმა სხდომამ უნდა შეადგინოს სია კრებაზე მოსწვევ საპარტო პირთა და აგრეთვე გაზარაკვის, სად უნდა გაიმართლოს კრება. როგორც მკითხველებმა იციან, მეურნეები მთელ ამიერ-კავკასილში არიან მოწყველული და თუ ყველანი

ფ ა ბ ლ ა

მოთხრობა ან. ჩხოვეისა.

5*)

გავიდა ერთი თვე. წაბლა უკვე მიმეცია იმას, რომ ყოველ-დღე გემრიელად ასაღილებდნენ და „ძალოს“ ეძახდნენ. მიეჩეია აგრეთვე უცნობებსაც და თავის ახალ მეგობრებსაც. ცხოვრება ტკბილად მიდიოდა. ყოველი დღე ერთნაირად იწყებოდა. ყველაზე ადრე ბატი იღვიძებდა და კისრის ქნევით ხან წაბლას მოუხდოდადგებოდა, ხან კატას და რაღაცაზე ცხარედ მაგრამ გაუგებრად იწყებდა ხალხმე ლაპარაკს. ის ხან-და-ხან თავს ძალოს ასწევდა ხოლმე და გრძელს მონოლოგებს ამბობდა. პირველ ხანად წაბლას ეგონა, რომ ბატი ბევრს იმიტომ ლაპარაკობს, რომ ძალიან უკვირიო, მაგრამ არ გაიარა ბევრმა დრომ, რომ ბატმა იმის თვალში ყოველივე პატივი დაჰკარგა. როდესაც ის თავის დაუსრულებელ ლაპარაკით წაბლასთან მიდიოდა ხოლმე, წაბლა კუდს აღარ აქნევდა, უთავაზოდ უტკერდა და სრულიად დაუჩინებლად უბასუხებდა ხოლმე: „ღღრრ...“.

კატა კი სხვა ჯურისა იყო. როცა გაიღვიძებდა, ხმასაც არ იღებდა, არ ეღებდა, არ ინძროდა და თვალბნისაც კი არ ახელდა. დიდის სიამოვნებით არც-კი გაიღვიძებდა, რადგან, როგორც ეტყობოდა, ცხოვრება ეგარე რიგად არ უყვარდა. არაფერი არ აინტერესებდა. ყველაფერს უნდოდა და გულ-დასრულებული იმდენად დადიოდა, რომ

ლოდ ეიდებოდა, ყველაფერი სძულდა და როცა თავის გემრიელ საღმრთს სკამდა, მაშინაც-კი ზიზღით ფრუტუნებდა ხოლმე.

როცა წაბლამ გაიღვიძა, ოთახებში სიარულს მოჰყვა და კუთხეებს სუნვა დაუწყო. მხოლოდ მას და კატას ჰქონდათ ოთახებში სიარულის ნება. ბატს კი უტკიოდა ოთახის დირიჟებადი კი ფეხის გადადგმა აკრძალული ჰქონდა. თხუპნია ღორი ხომ ხალადა ეზოში სცხოვრობდა, ფიქრულში და მხოლოდ სწავლის დროს მოევიდა ხოლმე. ბატონი გვიან იღვიძებდა და დაღვდა თუ არა ჩაის, მაშინვე თავის ფაკუსებს მიჰყავდა ხოლმე ხელს. ოთახში ყოველ დღე გაჩნდებოდა ხოლმე ჩაჩა, შოლტი, რკლები და ყოველ დღე თითქმის ერთსა და იმავეს იმეორებდნენ. სწავლა ორ-სამ საათს გრძელდებოდა, ისე რომ კატა დადილობისაგან მთვრალივით ქანაობდა, ბატი პირს ალებდა და მიმედ ქმნიდა, ხოლო ბატონი წითლდებოდა და შუბლიდან ოფლს იწმენდადა.

სწავლა და სადილი დღეებს ამხიარულებდა, სადილოები კი მოწყენილად გადიოდა. ბატონი ჩვეულებრივ სადილოებით სხვაგან მიდიოდა და ბატი და კატა თან მიჰყავდა. რაკი მარტოკა რჩებოდა წაბლა, თავის პატარა ნაალზე წეებოდა და მოიწყენდა ხოლმე... დარდი და მოწყენილობა ნელა ეპარებოდა და ისე იპყრობდა, როგორც ბნდებულნი ოთახს. ეს ასე იწყე-

ბოდა: ძაღლს ერთბაშად მთელი ხალხი ეკარგებოდა; აღარც ყველა უნდოდა, აღარც ჰამა, აღარც ოთახებში სიარული. ცქერაც კი მოჰმზრდებოდა ხოლმე. შემდეგ რაღაცეები ჩნდებოდნენ. არც თუ ძაღლები იყვნენ, არც კაცები. მათი სახეები სასიამოვნო, მაგრამ გაუგებარი იყო. როცა ესენი გამოჩნდებოდნენ, „ძალოს“ კუდს ქნევას იწყებდა და ისე ეწვენებოდა, თითქმის ისინი საღმრთს, როდესაც უნახავს და ჰყვარებოდა... როცა ჩაიძინებდა „ძალოს“, ჰგონებდა, რომ ამ სახეებს წებოს, ბურბუშელისა და ლაქის სუნი ასლიოდათ. როცა წაბლა ახალ მოწყობილობას მთლად შეგნებდა და გახმდა, ძვლებად ნაქცევ გზოს ძაღლისაგან მოღლილ და გამაძღარ ცხოველად იქცა, ერთხელ სწავლის წინ ბატონმა ხელი გადაუსვა და უთხრა:

— დროა, ძალოს, საქმეს შეუდგე! გეყოფა გეყოფა უსაქმოდ ქეფი. მე მინდა მსახიობად გაქციო... გინდა მსახიობი იყო?

და სხვა-და-სხვა საგნების სწავლება დაწყებინა. პირველ გაკვეთილზე წაბლამ უკანა ფეხებზე დადგომა და სიარული ისწავლა. ძალიან მოსწონდა. მეორე გაკვეთილზე უკანა ფეხებით მაღლა უნდა გტუნდა და პირი უნდა წაიღო „შაქრის“ იმ ნაწილისათვის, რომელიც ბატონს მიჰქონდა. შემდეგ კეცავდა, მუცელს დაჰკრავდა, უწევდა და თვითონ გასწყნოდა, ზარსა რეკავდა, დამაზას ისროდა, ხოლო ერთი თვის შემდეგ უკვე თამაშად შეიძლო, რომ „გეგობის“ პირამიდაში კატის მამიგვრამა გაეწია. წაბლა ძალიან ხა-

ლოსიანდ სწავლობდა და თავისი წარმატება დიდად უხაროდა. ენა გამოვლენილი სირბილი, რკალში გაძრომა, კატაზე ჯდომა და ისე სიარული, ყველაფერი მას დიდად ატკობდა. კარგად გაკეთებულ ყოველ ფუტკის შემდეგ აღფრთოვანებულ მზიარულად შეჰყვებოდა ხოლმე. მასწავლებელიც მზიარულდებდა და ხელებს ისრავდა.

— ნიკია, ნიკია!—ამბობდა ის—უბეჭედი ნიკია! აუცილებლად წარმატებას დაადგები.

და ძალოს სიტყვა „ნიკს“ ისე შეგნებდა, რომ მუდამ, როცა ბატონი ამას წამოცხდებდა და აქეთ-იქით იცქერებოდა, თითქმის ეს სიტყვა-მისი სახელი ყოფილიყო.

6.

მოუხვეწარი დამე

ძალოს ძაღლური სიზმარი ჰქანდა: ვითომ მეგზოვე კოცნით მისდებოდა. წაბლას შიშისაგან გადივდა. ოთახში სიჩუმე იყო, ბნელობდა და ცხენოვანი რწყილები იტბინებოდნენ. ძალოს სიზმლისა წინადა არასდროს არა ჰქინებია, მაგრამ ეხლა შემოფრთხილდა და ყველა მოუხვეწა. მეგზოვლ ოთახში ბატონმა მძღავრად ამოი-სუნთქა, მერე ღორმა თავის ფიქრულში დაიღრუტუნა და ხელახლა ყველაფერი მისწყდა. როცა ჰამაზე ფიქრობდა, გულზე მოგვშვებოდა ხოლმე. ძალოსაც ქათმის იმ ფეხზე დაიწყო ფიქრი, რომელიც წაბლამ კატას მოჰპარა და სასტუმრო ოთახში შეაფხა და კედელს შუა აბლაბუდასა და მტვერში დამალა. ურიგო არ იქნებოდა, წასულიყო და ენახა, იქვე იყო ის ფეხი თუ არა? ადვილი შესაძლებელია, რომ ის ბა-

ტონმა იპოვა და შეტანა. მაგრამ გათენებზე ადრე ოთახიდან გასვლა არ შეიძლება. ასეთი წესი. ძალოს თვალები დახუჭა, რომ მაღლედ დასძინებოდა. გამოცდილებით იცოდა, რომ რაც მაღლედ დაიძინებდა, მით უფრო მაღლედ გათენდებოდა. მაგრამ იმის მოზრუნვით რაღაც საკვირველი ხმა გაისმა. ამან წაბლა შეახტუნა და ოთხივე ფეხებზე წამოახტუნა. ბატი ყვიროდა. ეს ყვირილი ჩვეულებრივი-კი არ იყო, დამაწმუნებელი და ლაქლაქა, არამედ რაღაცნაირი ველური, წვეტიანი და არა ბუნებრივი, კის-კისის კრიალის მგავსი. ძალოს სიზმელში ვერა გააჩნია. რა და ამიტომ უფრო მეტად შეშინდა და დაიღრინა:

— ღღრ... კარგა ხანი გავიდა. იმდენი, რომ დღენიც ერთი კარგი ძვლის გამოსახვერლოდა საჭირო. ყვირილი არ განმეორდა. ძალოს კოტ-კოტით დამშვიდდა და ჩასთვლია. სიზმარში ორი ძაღლი ნახა. ფერდებზე შარშანდელი მატყლის ბლუზები ჰქონდათ მიკრული. ისინი სიხარბით სკამდნენ დიდ ოთახში ჩასხმულ ნარეცხს, რომელსაც თეთრი ორთქი და საამური სუნის ასლიოდა. ხანდახან ძალოს გადმოჰხედდნენ ხოლმე, კბილებს უკრაქუნებდნენ და უღრინავდნენ: „შენ-კი არ გაქმევიო“. მაგრამ სახლიდან გლეხი გამოვიდა და ძაღლები შოლტით გაიქცა. როცა ძაღლები წავიდნენ, ძალოს თამაშს მიუხედავად და სლამ დაუწყო. მაგრამ რა წამს გლეხი კისკარს მოეფარა, ის ორი ძაღლი ისევ გაჩნდა, ღრიალით ეცნენ

ძალოს და... საკვირველი ხმა ერთბაშად ისევ გაისმა:

— ყი-ყი-ყი!—ყე-ყე-ყე!

ძალოს წამოხტა. თუმცა ნაღლიდან არ გადმოვიდა, მაგრამ ზუზუნით მაინც დაიყეფა. მას ეგონა, ბატონი არა, სხვა, ვიღაცა უტყობი იყო. ამ დროს ფიქრულში ღორმა რაღაცა მიზეზით დაიღრუტუნა.

მაგრამ, აი გაისმა ფლოსტების ფლატური და სანთლით ხელში, ხალათში გახვეული ბატონი შემოვიდა. ბატონი სინალოდ ქუქკიან ქველბას და ქერზე შეითამაშა და სისწულე გაავადო. ძალოს დინახა, რომ ოთახში უცხო არაფერ იყო. ბატი იატაკზე იჯდა და არ ენია. ფრთები გაეფარა, ნისკარტი აეღო და საზოგადოდ ისეთი შეხედულობა ჰქონდა, თითქმის ძალოს დღე-ღამე და სწავლიდა. ბებერ კატასაც არ ენია. ისიც, უბეჭედი, ყვირილმა გააღვიძა.

— ივანე ივანოვი, რა მოგდის!—ჰკითხა ბატონმა ბატს.—რასა ეწერა, ავად ხარ?

ბატი ჩუმად იყო. ბატონმა ხელი გადაუსვა და უთხრა:

— ტუტუტუ ხარ! არც შენა გძინავს და არც სხვებს ძინებ.

როცა ბატონი გავიდა და თან შეუქი გაიტანა, ისევ დაბნეულია. ძაღლს ეშინოდა. ბატი თუმცა აღარ ყვიროდა, მაგრამ ძალოს ისე ეჩვენებოდა, თითქმის სიზმელში იყო. როცა უცხო სდგას. ყველაზე სარწმუნო ის იყო, რომ ამ უცხო სკანა არ შეიძლებოდა, რადგან ის უხილავი და უყალიბო იყო. და რადგან ცის გარეშისთვის ჰფიქრობდა ძალოს

ლოგეციის წყალობა გახლავთ
ნის ინტელიგენცია იცავს თავი
აზბერებს ამით ადგილობრივი
სწავლეების დედა-ბაბას და ჩვენ
თი კალთის ნაბერტყით ვ
თავს.

